

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

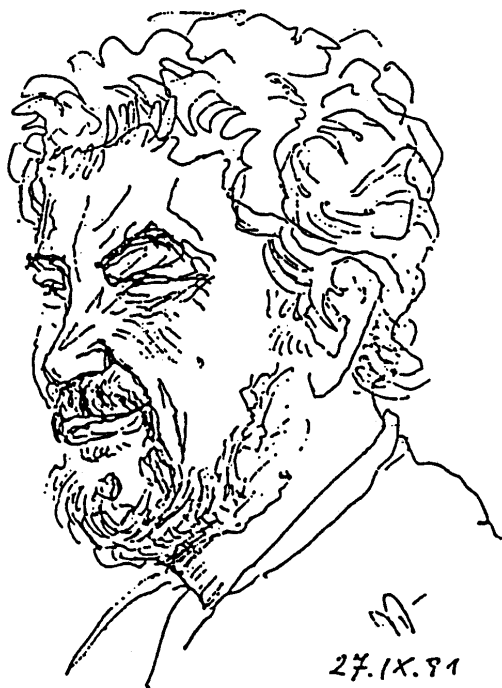
OSOBNOSTI NAŠICH FARNOSTÍ

Jaroslav Goldmann, zlatý člověk, zlatý muž

Řečeno s panem Werichem: zatímco kolem nás žije “jánevímkolik” třicátníků, kteří tu už stopadesát let “nemuseli bejt”, jsou lidé, kteří by mohli žít tři sta let a pořád by měli co říci. Nebo jinak: jsou lidé, kteří, odejdou-li k našemu Pánu, stále chybí, stále po nich zůstává “prázdné místo”, které nikdo jiný nenahradí. Jeden takový v naší farnosti žil a byl s ní, s kostelem sv. Jakuba a s námi všemi spjatý tolik, že ještě teď se při mši rozhlížím, zda ho nezahlednu mezi ostatními... Kdykoli procházím romantickými zákoutími zdejšího okolí, dívám se, zda ho zase, tak jako dříve, neuvidím na břehu Berounky sedět na skládací stoličce, jak maluje letně naladěný akvarel...

Kdykoli objevím boční lodi kostela jeho Getsemanskou zahradu, či Berounský betlém nebo v mnoha domácnostech, v klubovně, školce, ale i v berounských kancelářích či ordinacích jeho skicy a obrazy, vzpomenu si s nostalgií na Atoma - profesora Jaroslava Goldmanna, který nás “předešel do nebe” před deseti lety, **19. března 1995**. Chceme si na něj s jeho blízkými i spolu s Vámi vzpomenout a především proto mu nyní věnujeme podstatnou část náplně tohoto vydání Zpravodaje. Také proto, že u jeho zrodu stál a každé číslo zdobil svými ilustracemi, jak dokladuje následující vzpomínka Marie Novotné, nepostradatelné duše berounské fary za doby působení P. Bulína:

“Když jsme připravovali „postní číslo“ Zpravodaje v roce 1995 a uvažovali nad vhodným obrázkem, vzpomněla jsem si na naši osovskou zpovědnici, kde, pokud byl pan farář za závěsem přítomen, byla viditelně umístěna fialová štolá – a tak jsem to Jarouškovi říkala. Tento návrh se mu zalíbil. Obrázek se štolou, symbol smíření člověka s Bohem, bylo to poslední, co nám Jaroušek pro

el mo. 7m

Autoportrét

Jaroslav Goldmann

časopis nakreslil ...”

Od “posledního” se vrátím k veselejšímu “prvnímu”: Jaroslav se narodil 18. ledna 1934 v Berouně jako druhý ze čtyř dětí. “První byla Marie, po ní Jaroslav, rok po Jaroslavovi Pavel,” vypráví Anička Goldmannová, sestra profesora Goldmanna, kterou jsem požádala o “průvodcovství” jeho životem. “Sourozenci se narodili v Berouně.

(pokračování na straně 6)

Zprávy z farnosti

- **Slavnost Zvěstování Páně - 4. dubna:** Slavnost Zvěstování Páně, která svým datem 25. března v letošním roce zasahovala do Svatého týdne, bude slavena až po velikonočním oktávu. Poutní mše sv. v den slavnosti bude sloužena v kostele Zvěstování Páně v pondělí 4. dubna v 17.30 hodin.
- **Dětská mše svatá:** Bohoslužba pro naše nejmenší se bude konat v kapli Povýšení sv. Kříže ve čtvrtek 7. dubna od 17.30 hodin. S sebou jako dárek Ježíši si děti mohou přinést obarvené vajíčko.
- **Setkání pastorační rady:** V úterý 19. dubna se od 18.30 hodin na faře uskuteční další setkání pastorační rady. V programu jednání bude i příprava programu slavnosti biřmování v květnu.
- **Příprava dětí na první svaté přijímání:** Příprava na první svátost smíření a první svaté přijímání dětí bude probíhat v budově kaplanky vždy v úterý od 15.00 hodin v rámci hodin náboženství 1. a 2. třídy. *První svátost smíření* děti přijmou ve středu 25. května od 15.00 hodin v kapli Povýšení sv. Kříže. *První svaté přijímání* děti přijmou v den slavnosti Těla a Krve Páně ve čtvrtek 26. května při mši sv. v 17.30 hodin v kostele sv. Jakuba.
- Vážení berounští farníci, prosím vás o pomoc s přípravou tombolových lístečků pro **Hrnčířské trhy**, které budou 7. a 8. 5. Práce je to jednoduchá, ale vyžaduje více lidí (je třeba připravit 4000 losů!). Proto vás prosím, přijďte na "brigádu" v sobotu 30. 4. od 10.00 hodin do skautovny na Berounské faře. Předpokládám, že stačí cca 2 hod, bude-li nás více. Děkuji

P. Michal Němeček
- **Pozor, farní dovolená!** Všechny pokoje penzionu Veba - Deštné v Orlických horách jsou v tuto chvíli obsazeny (je možné případně další zájemce vést v patrnosti jako náhradníky). **Přihlášení do konce května zaplatí zálohu paní Monice Horné, mobilní telefon: 604 251 946.** Informace o této farní akci najdete též na farních stránkách www.omadeg.cz/farnostberoun
- **Sbírky ve farnostech: 6. března** proběhla v arcidiecézi sbírka na Arcidiecézní Charitu; v našich farnostech jsme vybrali **2.620,- Kč**. Při bohoslužbách na Velký pátek **25. března** v kostelích českých a moravských diecézí se konala sbírka **"na Svatou zemi"**. V našich farnostech jsme přispěli částkou **3.210,- Kč**. *Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'.*

Z vikariátu

- **Mše sv. za karlštejské kanovníky:** V sobotu 2. dubna se v kostele sv. Prokopa v Praskolesích konala mše svatá obětovaná za karlštejské kanovníky. Mnozí z nich byli právě v Praskolesích pohřbeni.
- **Den otevřených dveří** ve Svatojánské koleji se v akademickém roce 2004 / 2005 koná 21. dubna 2005.

Koncerty v kostelích

- **ZTRACENÁ KAPELA V BEROUNĚ:** Křesťanský klub Beroun srdečně zve nejen všechny rodiče s dětmi, ale i kohokoli, kdo má rád písničky ze zpěvníků Zpíváme si písničku I.-IV., na koncert v podání skupiny **Ztracená kapela**. Konat se bude v **neděli 17. 4. 2005 od 15.30 hodin v Zábranském kostele** na Plzeňské ulici v Berouně. Pozvěte všechny své známé i příbuzné, tato muzika za to stojí! Po koncertě bude možno též zakoupit kazety, CD, případně zpěvníčky této kapely.

FARNÍ CHARITA BEROUN

- **Den Země - Socha z PET lahví:** začněte sbírat PET lahve a přijďte v sobotu 23. 4. postavit na náměstí pěknou sochu. Akce Centra volného času CVOČ začne v 13.00 hodin na Husově náměstí v Berouně. Blíže v rubrice FCH.
- Od 1. dubna 2005 je v Azylovém domě obnovena **humanitární sbírka** oděvů a **trvanlivých potravin** pro náš sklad. Veškeré věci můžete vozit dle vlastních možností, služba v AD je nepřetržitá, lépe však dovézt věci za denního světla. Podrobnější informace a kontakt si přečtete ještě v pravidelné rubrice FCH.

- **Vizitace KMS - návštěva biskupa V. Malého:** Ve středu 20. dubna navštíví naši farnost, konkrétně naši mateřskou školku, biskup Václav Malý, který má v naší arcidiecézi na starost mimo jiné i církevní školy. Cílem jeho návštěvy je tedy pravidelná vizitace a kontakt s naší KMS.

Velikonoční prání od dětí z Katolické mateřinky foto av

- Ve středu 30. 3. proběhl **Bleší trh**, jehož veškerý výtěžek 3.800,- Kč byl věnován na konto Podpora KMS. Všem kteří přispěli darem do bazaru oblečení a dětských potřeb a především organizátorům akce za kolektiv školky děkuje **Jana Stielová.**

- Všem mladým lidem nad 16 let! Papež vás zve na setkání mládeže celého světa do Kolína nad Rýnem **ve dnech 16. - 21. 8.** Akce, jakou jinde nenajdete! Více na www.kolin2005.signal.cz.
- Ve dnech **22. - 24. 4. 2005** se uskuteční program **TEC** - setkání s Kristem ve Velikonočním tajemství, tentokrát ve Vnoři - Praha 9. Bližší informace Pavla Fabianová, tel: 311 678 319, pf.2000@seznam.cz

Diář Manželského společenství

- V březnu se nám nepodařilo se setkat v příliš hojném počtu (vždy pouze 2 - 3 účastníci) a hostitelské rodiny tak byly nuceny hory chlebičků připravených pro setkání manželat jíst celé dny :-). Tak doufáme, že nás jarní únava už opustila a **sejdeme se 13. 4. 2005 ve 20 hodin v Loděnici u Doanů.** Pro toho, kdo nezná cestu, navrhujeme dojet na faru do Loděnice, odkud se budeme do kopců nad školou navigovat společně...
- V Loděnici se chystá ve spolupráci s K-klubem i další tradiční jarní akce: **30. 4. 2005 v 16 hodin - "Oheň na loděnické farní zahradě"** spojený s opékáním vuřtů. Zveme srdečně i mladší generace jakož i společenství starších, setkání není omezeno věkem ani rodinným stavem, vrata jsou otevřena každému! Navrhujeme (pokud možno celá rodina společně) nacvičit jakoukoli písničku, zkusíme si zasoutěžit o nejlepší pěveckou líheň. Hudební nástroje zhluboka doporučeny, též je třeba zásobit se špekáčky a vším, co k tomu třeba...

 Po této probdělé noci se pravidelně probouzíme do svátečního dne věnovaného **nenáročnému prvomájovému výletu do Sv. Janu pod Skalou** pro děti od 0 do 99 let. Protože tentokrát svátek (ne práce, ale Josefa dělníka) připadá na neděli, sejdem se až po bohoslužbách v 11.00 hodin u kostela na Vráži (lze zde i parkovat) odkud půjdeme cca 2 km po lesní cestě z kopce do "Jána"... Zde je možno vyšplhat ke kříži na skále, navštívit jeskyni i poobědvat v Obecné škole. Pokud kdokoli z rodičů vymyslí jednoduchou hru, aby děti cestou nezlobily, budeme rádi.

Zprávy odjinud

- **100. výroční narození kardinála Štěpána Trochty:** 26. 3. 2005 uplyne 100 let od narození kardinála Štěpána Trochty. K poctě kardinála, který byl 17. litoměřickým biskupem, se 1. a 2. 4. uskuteční koncert, mše a odpolední setkání v biskupské rezidenci za přítomnosti současného biskupa Pavla Posáda. Program oslav k poctě kardinála Trochty: **Pátek 1. 4. 19.00 hodin** - "Koncert k poctě kardinála Trochty" v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích; účinkují: Vladimír Roubal (varhany), Ženský komorní sbor Cantica Bohemica a Pěvecký sbor litoměřických učitelů, **sobota 2. 4. 10.30 hodin** - mše v katedrále sv. Štěpána, 12.00 hodin - oběd v biskupské rezidenci, 13.00 hodin - odpolední program v biskupské rezidenci.
- **Pochod pro život** se bude vzhledem k Velikonočním svátkům letos konat **2. dubna 2005**, v sobotu ve Velikonočním oktávu. Pochod pro život začne ve 13 hodin programem na Staroměstském náměstí (tedy o hodinu dříve než v minulých letech!). Poté se účastníci odeberou v průvodu na Václavské náměstí, kde bude Pochod pro život zakončen zpěvem Svatováclavského chorálu. Bližší informace: Hnutí Pro život ČR, e-mail: info@prolife.cz nebo tel.: 603 976 231
- **Svátek Božího milosrdenství – 3. 4. 2005** - celebruje Otec biskup Dominik Duka, biskup královéhradecký. Mše sv. v 11.00 hod. v kostele Panny Marie ve Staré Boleslavi.
- Bohoslovci českých diecézí zvou **mladé muže** ve věku od patnácti let, kteří chtějí poznávat Boží vůli pro svoji životní cestu a přemýšlejí o svém povolání, na **velikonoční setkání**, které se uskuteční ve dnech **8. - 10. dubna 2005** v Arcibiskupském semináři v Praze. Setkání začíná v **pátek v 18:00 hodin**. Oficiální program končí nedělním obědem. S sebou si vezměte **Bibli, spacák** a kdo má, i **ministrantské oblečení**. (Podrobnosti naleznete na internet.s stránkách Arcibiskupského semináře www.arcs.cuni.cz)
- **MALÝ MARIOLOGICKÝ KONGRES** na téma: „*Panna Maria nám otevírá cestu k porozumění Nejsvětější Trojici*“ se bude konat v **pátek a v sobotu 8. a 9. dubna 2005** v Letním refektáři Královské kanonie premonstrátů na Strahově, *začátek vždy v 10 hod.* (přednášející: **Mons. ThDr. Jaroslav Škarvada**, titulární biskup litomyšlský, **P. Dr. Karl Josef Wallner OCist**, děkan a profesor dogmatiky na Filozoficko-teologické vysoké škole v Heiligenkreuz v Rakousku, **Dr. Andreas Seidl**, prezident Senátu Mariiny legie ve Vídni)
- **Rodina jako umění života - 13. 4. 2005 19 hodin.** Seminář s PhDr. J. Zemanem, CSc., vedoucím Manželské a rodinné poradny Bethesda a ředitelem Národního centra pro rodinu. Sakristie akademického kostela Nejsv. Salvátora, Křížovnické nám. 2, vchod z nádvoří Klementina, Praha 1
- **Víkendovka v Nazaretě na téma "Bůh, bohové..." 22. - 24. 4. 2005.** V našem okolí se setkáváme s různými náboženskými směry a s různými přesvědčeními. Co je jádrem jejich vyznání? Mají něco společného? V čem je křesťanství jedinečné? Více na: www.nazaret.signaly.cz

redakční archiv

- 🌐 **Víkendová duchovní obnova pro osamělé maminky:** v Exercičním domě při kapucínském klášteře v Praze 1, Loretánské nám. 6a; od páteční večere **15. 4.** do nedělního oběda **17. 4. 2005.** Obnovu povede P. Petr Blecha OCD. Účast dětí není možná. Přihlásit se můžete již nyní telefonicky nebo mailem v Centru pro rodinu, tel.: 220 181 777, e-mail: cpr@apha.cz Na základě vašeho zájmu vám pošleme bližší informace.
- 🌐 **Pout' k svátku sv. Vojtěcha 23. dubna v 10.00 hodin,** Katedrála sv. Václava, Víta a Vojtěcha, Praha 1.
- 🌐 **Biblická škola v Dobříši.** V období od 15. února do 19. dubna 2005 pořádá Římskokatolická farnost Dobříš tzv. Biblickou školu v Pastoračním centru sv. Tomáše v Dobříši. Setkání povede **ThDr. Michael Slavík**, generální vikář pražské arcidiecéze. Setkání budou každé úterý od 19.30 hod. v následujících datech: **5., 12. a 19. dubna 2005.**
- 🌐 **Nepomuk: "Jan Nepomucký - světec střední Evropy"** je název výstavy současného malířství, která je v těchto dnech k vidění v galerii města Nepomuk na náměstí Augustina Němejce. Výstavu, která byla k vidění již ve Vídni, Praze a na půdě Evropského parlamentu v Bruselu, lze nyní navštívit v galerii města Nepomuk, a to do 17. 4. 2005. Bližší informace jsou k dispozici na adrese www.nepomuk.cz.

O mši svaté IV.

Rok Eucharistie

V minulém čísle Zpravodaje jsme odbočili k velikonočním obřadům. Vraťme se tedy zpět k vlastní liturgii mše svaté. V druhém zastavení jsme probrali úvodní část mše svaté, která končí vstupní modlitbou. Nyní se otevírá blok bohoslužby slova. Scéna se změní: centrem dění bude ambon – čtenářský pult nebo lépe oltář Božího slova. Všichni se posadí, aby mohli pozorně naslouchat. V nedělní mši svaté zaznívají dvě čtení proložená žalmem (ve všední den jen jedno čtení a žalm) a pak následuje evangelium. Velikonoční vigilie je krásnou ukázkou, že čtení může být více, ale vždy zazní pouze jediné evangelium. Proč čteme z Písma? Jde o Boží slovo, Boží dopis nám. Jak bychom mohli tento text neslyšet! Ten, kvůli němuž jsme přišli, k nám nyní promlouvá. Proto je také naprosto nemyslitelné, abychom čtení Písma zaměnili za jiný text.

Čtení Písma má být událost. Zaznívá do ticha kostela a na jeho konci čtenář říká: „Slyšeli jsme slovo Boží.“ My odpovídáme „Sláva Tobě, Pane!“ – tedy potvrzujeme, že jsme tento text slyšeli jako Boží slovo. Na první čtení reaguje žalm. Je to tedy také Boží slovo, ač je zpívané! Oboje vyžaduje kvalitní přednes. Bylo by velice dobré, kdyby si čtenáři čtení doma nahlas přečetli. Poznají, kde je nutné dělat pomlky, co zdůraznit a co naopak nevypíchnout nesmyslně. V mnoha kostelích se osvědčil rozpis čtenářů na měsíc dopředu s povinností zajistit náhradníka.

Vrcholem bohoslužby slova je čtení evangelia. Proto je čtení tohoto textu uvedeno několika malými obřady. Než jáhen nebo kněz evangelium čte, skloní se a prosí za očistění srdce, aby dobře Boží slovo zvěstoval. Před evangeliem má zaznít Aleluja nebo podobný zpěv. Nejde jen o hudbu, je to vyjádření našeho jásotu a ten zaznívá v okamžiku, kdy se přináší evangeliář k ambonu. Přichází k nám Pán, který k nám bude promlouvat! Při průvodu s evangeliářem již shromáždění stojí a zpívá doprovodné Aleluja. Protože svíce je znamením Boží přítomnosti, doprovází čtení evangelia ministranti s rozsvícenými svícemi. Je možné také evangeliář okouřit kadidlem jako výraz naší úcty. Po výzvě kněze děláme malý kříž na čele, ústech a srdci: vyznáváme Pána myslí, ústy a srdcem. Toto všechno slouží pozornému naslouchání.

Byla stanovena určitá pravidla pro výběr textů. Liturgové na přání II. vatikánského koncilu rozšířili „stůl“ Božího slova. Rozdělili rok na tři nezávislé celky (neděle, všední dny, liturgické období – např. Velikonoce). Nedělní čtení jsou uspořádána v tříletém cyklu. V roce A se čte Matoušovo evangelium, v roce B Markovo a v roce C Lukášovo evangelium. Janovo evangelium

je rozptýlené do všech tří let. První čtení se vybírá tak, aby osvětlilo evangelium (většinou ze Starého zákona, ale v době velikonoční ze Skutků apoštolských). Druhé nedělní čtení je vždy z Nového zákona. Čte se většinou na pokračování některý list a čtení je často nezávislé na textu evangelia. Všední dny mají dvouletý cyklus čtení ze Starého i Nového zákona a jednoletý cyklus evangelií. Znamená to, že během tří let se o nedělích přečte větší část evangelií. Celá evangelia zazní během všedních dní a přečte se asi jedna třetina všech textů Písma.

redakční archív

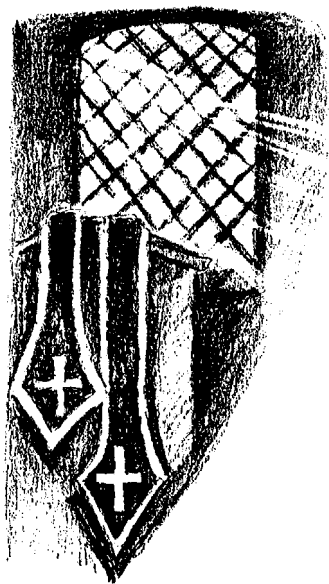
Když dozní evangelium, má kněz aktualizovat texty Písma v homilii. Nejde o vrchol bohoslužby slova – vrcholem byly texty Písma. Kázání má povzbudit k víře a tu znovu vyznáváme v Credu (vyznání víry). Je to nejen opakování článků víry, ale je to naše potvrzení víry, jakási obnova smlouvy mezi námi a Bohem: „Ano, takto věřím.“ Bohoslužbu slova ukončují přímluvy. Naše společná modlitba! Liturgie zdůrazňuje, že je především místem modlitby lidu. Má to být modlitba nejen za naše společenství, ale za všechny aktuální problémy světa. Neměli bychom proto zapomenout na církvev, naší zemi, na strádající atd. Přímluvy by správně měly reagovat na aktuální dění ve světě i kolem nás. Zvažme, zda není mezi námi někdo, kdo by přímluvy připravil podle textů neděle a podle dění ve světě.

Někdy se do tohoto bloku bohoslužby slova vkládá ještě jiný obřad (svatba, křest,...). Z liturgického hlediska jde o reakci na Boží slovo. Kéž bychom Boží slovo nechali zaznívat v plné nádheře a důstojnosti, která mu patří. -mn-

Jaroslav Goldmann, zlatý člověk, zlatý muž

(pokračování z titulní strany)

Já jsem o šest let mladší než Jaroslav, narodila jsem se jako poslední už v Praze, kde byl tatínek zaměstnán jako vedoucí tiskárny.” Tatínek Jaroslav Goldmann byl typograf. Před válkou, když byl bez práce, nabídl mu právník Dr. Hájek místo spolumajitele firmy. Tak se rodina stěhovala do Prahy... *“Tatínek v té době chodil na Břevnov k P. Opaskovi, který se o něm zmínil ve své knize XII. ZASTAVENÍ v rámci vzpomínky na vydávání katolického časopisu Legio Angelica v této tiskárně: ‘Vydávání časopisu bylo bez povolení německých úřadů. Dopadlo to velice zle, gestapem byl zatčen p. Pavelka, ale i vydavatel, tiskař Goldmann, vlastník malé tiskárny v Břevnově, člověk neobyčejně zbožný, který denně brzy ráno chodil na mši svatou ke sv. Markétě. Měl rodinu, několik dětí. Byl zatčen a zemřel v koncentračním táboře.’ “*

Maminka Josefa Goldmannová zůstala už rok po narození Aničky sama se čtyřmi dětmi... Její životní příběh by rovněž stál za zmínku. Neuvěřitelná síla a důvěra v Boha, o kterou se opírala, statečnost s jakou se starala o svou rodinu v chudých poválečných podmínkách, smířená s osudem, odpouštějící: *“Maminka vyprávěla, jak se jí chtělo všechny ty Němce nenávidět, ale pak si vzpomněla na Pannu Marii, jak by ta musela nenávidět nás, že kvůli nám byl Pán Ježíš zabit... Vlastně ani*

Zpovědnice

kresba J. Goldmann 1995

V kruhu ministrantů o celonárodní pouti ke sv. Ludmile na Tetíně 1992

foto redakční archiv

nevíme, jak tatínek zemřel, nevíme ani proč," říká Anička. "Myslíme si, že nakonec kvůli jménu, zdálo se jim židovské. Poslali ho do Terezína a do Osvětimi. Tam se potkal se svým nevlastním bratrem, také Goldmannem..." Jejich jediným "proviněním" bylo židovsky znějící jméno. "Z Osvětimi přišel ve dvačtyřicátém jen telegram, že zemřel. Po smrti tatínka jsme se nastěhovali do Sv. Jána, strýc tam byl řídícím učitelem na Obecné škole, teta učitelka. Bydleli jsme tam za války asi tři roky a pak jsme se nastěhovali k babičce do Berouna. Já jsem tam začala chodit do školy. To už sourozenci chodili do měšťanky."

Po měšťance vstoupil Jaroslav Goldmann na Umělecko-průmyslovou školu. "Chtěl poté na vysokou. Nedostal se tam, nakonec si vysokou dodělal dálkově, až když učil. Po vojně pracoval na Plzeňce jako propagátor, maloval plakáty, hrál divadlo - tenkrát ještě nenosil vousy. Ještě než se objevil na jevišti, už se lidi smáli. Byl veselá povaha po tatínkovi, který také hrál divadlo v ochotnickém souboru. Zpíval taky s kapelou. Nejprv ve Slavii, ale tam museli skončit, že prý je hudba moc hlučná. Začali tedy jezdit po vesnicích a hráli na zábavách. V sobotu po hraní přišel Jaroslav domů k ránu, brzy ráno se probral a šel do kostela..."

Stejně jako tatínek chodil do kostela pravidelně. Každé ráno, než šel učit, i kdyby jen do pozdvihování... Učil v obchodní škole na Zavadilce a taky na gymnáziu. Někdo se ptal, jak je možné, že chodí do kostela, když je učitel. Komunisti ho ale používali jako zástěrku. Když někdo říkal, že není náboženská svoboda, odpovídali: hele, Goldmann učí a taky chodí do kostela. To že ale byl kvůli tomu kolikrát zvaný 'na kraj', to už se nezmiňovalo."

Jaroslav měl rodinu, byl otcem tří dcer, bydlel na Vráži. Ale každý den se stavoval u maminky a sestry v Berouně. Anička Goldmannová o tom říká: "Byli si s maminkou hodně blízcí. Na pohledy jí psal z legrace 'Tvůj jednorozený syn'... Mě vlastně 'vychoval', také jsme si byli dost blízko. Pamatuju si, jak jsem jednou onemocněla a jak starostlivě se o mě staral. Když umřel, hrozně nám chyběl. První tři roky to bylo nejhorší. Maminka zemřela jen o dva roky později, v devadesátidevítiletých." Statečná žena, chtělo by se napsat po vzoru Boženy Němcové. Vlastně pochovala dvě svoje děti, Jaroslava a také nejstarší dceru Marii...

Chtěla jsem původně napsat vzpomínku na Jarouška, ale nešlo nevzpomenout na celou rodinu Goldmannů. Goldmann - zlatý muž. Zlatý člověk. Jakoby příjmení vyjadřovalo typické "rodové" vlastnosti. Veselost, dobrotu, radost ze života, ale taky statečnost a důvěru v Boha. Přeju všem generacím Goldmannů, aby si tyto vlastnosti podrželi. Děkuji Bohu, že k nám, byť na příliš krátký čas, poslal tak skvělého člověka, jakým Jaroslav Goldmann byl. Prosím Jarouška, ať nám drží místo v nebi (skoro už se těším, jak nám tam s ním bude zase dobře). Aničce Goldmannové moc děkuji za vyprávění. **Ivana Vašků**

Jaroušek Goldman při oslavách Tří králů v KMŠ 1995. **foto av**

VZPOMÍNKA NA DOBRÉHO ČLOVĚKA

Každému vzpomínání předchází loučení, ať krátkodobé nebo věčné. Vybavujeme si v duchu některé podstatné okamžiky z těch všech epizod, kdy jsme s dotyčnou osobou přišli do styku a přehráváme si v paměti pasáže, jež nás kdysi oslovily a které se staly najednou historií. Vzpomínky na dobré zážitky jsou jako očista ducha, zbaví nás na čas případného útěku do špatné nálady a stanou se hrází našeho hrozícího rozpoložení. Tiší naši chorou duši a jsou lázni pro okřátí znaveného organismu.

Jsou osoby, které naším životem prošly jako bezejmenní kolemjdoucí, bez jediné stránky identifikace, jako řadoví aktéři v životním komparsu. Ti, kteří nám v životě ublížili, mají ovšem v naší paměti místo na černém katafalku smutné zkušenosti a i když je vytěšňujeme z mysli jako chorobný zárodek infekce, neodbytně se vrací s pachutí křivdy a nespravedlnosti.

Ti, kteří v našem střetnutí však zaznamenali významný posun v náhledu na lidskou dobrotu, mají v naší mysli postavení mimořádné. I když je mnohdy vzpomínka kalena faktem nenávratu, stejně nám přináší posilu i potěchu jako ukazovatel východiska ze smutné nálady a splínu.

Jedním z těch, u nichž hřejivá vzpomínka je již zahalena nesmlouvavým atributem věčnosti, je **Jaroslav Goldmann**. Do dneška jsme se nesmířili s jeho náhlým odchodem a také na každém kroku se setkáváme s jeho prací, kterou zde pro nás nezištně vytvořil jako svou vizitku na rozloučenou. Byl oblíben mezi svými vrstevníky i mezi generacemi, jimž mohl být otcem či dědečkem.

Se všemi Božími dary, které dostal do vínku, hospodařil nadšeně, štědře a neúnavně. Disponoval velkým množstvím zájmů, které však realizoval na patřičné umělecké a duchovní úrovni, stal se pojmem pro kulturní mnohostrannost, kterou umocňoval ještě svým upřímným a dobrotivým poměrem k ostatním. Rozdával lásku ve své rodině i na široké veřejnosti.

Jeho velkou láskou bylo *divadlo*. V ochotnickém souboru berounského závodního klubu sehrál mnoho významných rolí, převážně komických, které odpovídaly jeho veselé letoře i všeobjímajícímu názoru na svět. V této činnosti ovšem neúčinkoval pouze jako herec, ale vytvářel i dekorace pro většinu inscenací, maloval poutače na všechny kulturní podniky, prostě zabezpečoval výtvarným projevem všechnu dokumentaci nutnou pro širokou kulturně výchovnou oblast.

Ani *hudba* nebyla jeho slabou stránkou. Jako zpěvák působil v řadě hudebních souborů, z nichž některé dosáhly svou úrovní i celorepublikových ocenění (taneční orchestr Signal z Berouna), řadu let účinkoval v beatovém souboru Alfa a jako zručný kytarista přispíval svou zábavnou hřívnou i k obveselení při různých sešlostech, kde písnička nesměla chybět. Byl oblíbený mezi mládeží i učitelským sborem jako *pedagog*. Vštěpoval dětem svým nekonvenčním přístupem k poznávání krásna i základní umělecké návyky a svým kreativním vzorem ještě toto výchovné působení umocňoval.

Jeho nejsilnějším rysem osobnosti však bylo *výtvarné umění*. Jeho zásluhou nezanikla stará výstavba Berouna, ale v jeho dílech se stala věčnou. Všechna malebná zákoutí historického

Jaroslav Goldmann

Ulička u městských hradeb malba J. Goldmann

města a okolí jsou zachycena na jeho akvarelech, litografiích a olejích. Jeho díla visí ve společenských místnostech i v soukromých obydlích nejenom u nás, ale i v Holandsku, Německu a Rakousku, kde si svým uměním získal nelíčený obdiv. A jako portrétista vytvořil řadu podob, u kterých tak alespoň na papíře milosrdně pozastavil nápor času.

Projevoval se aktivně i v katolickém junáckém hnutí, kde zastával i funkci vůdce střediska. Jeho skautský pseudonym - *Atom* - zůstane zlatým písmem zapsán v kronice junácké družiny.

Byl obětavým a příkladným *křesťanem*. Jeho spolupráci s děkanským úřadem není možno obepsat žádnými superlativy, na každém kroku byl patrný jeho přínos ke zvelebení kostela i fary. Byl i statečným křesťanem. I v době totality ministroval v kostele sv. Jakuba, i když si musel být vědom nebezpečí, které mu jako učitel hrozilo ze strany ateistických komunistických fanatiků a pokrytců. V době napadení naší republiky vojsky Varšavské smlouvy nejenom, že se podílel na tvorbě řady letáků, které tuto agresi jednoznačně odsuzovaly, ale na berounské Horní bráně s hrdinským vynaložením sil obnovil nápis, který sice v ponurých dobách tzv. normalizace vzal za své, ale v současnosti opět připomíná nadčasovou křesťanskou moudrost:

Všeho do času, pán bůh na věky!

Není divu, že nás jeho odchod z tohoto světa více než zarmoutil. Rozmnožil tak plejádu dobrých lidí, na které vzpomínáme s láskou a jejichž odkaz nám jejich památku stále zviditelňuje. Pro naše srdce bude naše vzpomínka na Jarouška Goldmanna jako na dobrého člověka a věřícího umělce už jenom hřejivou a samozřejmou posilou pro další dny našeho života.

Jeden slib se mu nepodařilo splnit. Jako zpěvák proslul svou známou italskou kantilénou. Jeho zpěv všechny nadchl, závazek v písni "Za rok se vrátím" již nedodržel.

Odešel tiše, jako žil. Vytratil se z denního rytmu jako ohleduplný partner, který nemá rád tklivé loučení.

Jak praví básník: "Odešel, jako se odchází..... po špičkách." Jistě si přál, abychom na něj vzpomínali, ale netruchlili. Stejně však zůstává dál s námi všemi, kteří na něho vzpomínáme, ochuzeni sice o jeho fyzickou přítomnost, ale bohatší o krásnou zkušenost, v níž nadále na nás působí jako náš velký věčný přítel a nenapodobitelný vzor.

Ti všichni, kteří ho doprovodili na místo posledního odpočinku na berounský hřbitov a dodnes jeho hrob navštěvují, svůj vztah k němu dostatečně vyjádřili.

Josef Kokeš

Když se řekne Jaroušek Goldmann?

"Jeden z nejlepších lidí, které jsem v životě poznal. Ještě deset let potom co umřel, když se řekne v Rijswijku i Goslaru jméno Jaroslav Goldmann, je to pojem.

Když mi umřeli rodiče, nebrečel jsem. Když umřel Jaroušek, stáli jsme před kostelem se Slávou Oulíkem, jeho švagrem, a brečeli jsme oba..."

P. Libor Bulín

"Byl jeden z prvních lidí, který mne v Berouně hezky přivítal. A vzpomínka? Jeho vlastní verze italské písně Ó sole mio - on do toho zamontoval makaróny, partyzány, revoluci, republiku... Nebo jak učil holandské dámy tančit mazurku. Musíte si představit kroky k mazurce. Jaroušek to popisoval slovy: "Cvaj měl links, cvaj měl rechs, kuki kuki, rotation!"

Maruška Novotná

Pohled na kostel sv. Jakuba

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

J. Goldmann

“Víc než jméno Jaroslav je mi blízká jeho přezdívka Atom, pod kterou jsem ho poznala na táboře a kterou jsem ho směla jmenovat jsouc skautkou. Atomovi vrstevníci a blízcí určitě vědí, jak k tomuto skautskému jménu přišel... Když jsem se ho ptala já, tehdy ještě mládě neopeřené, dělal si legraci a neprozradil. A jsem tomu skoro ráda. (Z vlastní zkušenosti vím, že za mnohdy poetickou přezdívkou se skrývá šedá skutečnost či jen náhoda...) Ač zvědavá, jak to bylo doopravdy, vymyslela jsem si vlastní verzi. K mé vzpomínce na “bratra Atoma” patří bujná kudrnatá kštice.

Romantika za hradbami

J. Goldmann

Často rozevlátá skoro tak, jak to nosil Einstein... Einstein, fyzika, energie, atom... Tudy se ubírá má mnemotechnická pomůcka. A takový obraz v mysli mi pokaždé vytane před očima: rozevlátý, vždy usměvavý a vždy radost rozdávací, plný energie, prostě Atom. Když bylo naše skautské středisko v krizi bez vedení, zvolil se, že bude dělat vůdce, ale pod podmínkou, že ho budeme titulovat “Vojvoda”. Kdybyste viděli, s jakou noblesou prováděl nástupy střediska...!”

Baretka :-)

”Když potřebuju tématický obrázek do Zpravodaje, do kterého mimochodem kreslil Atom v samých prvopočátcích a nakonec jeho obrázky jsou zásobárnou pro časopis dodnes, říkám si někdy: nejlíp to udělá Atom... A pak si uvědomím, že už tu není. Pořád mám dojem, jako by tu s námi byl ještě včera, tak se mi “zaryl pod kůži”, ačkoli jsem ho znal vlastně jen dva roky”.

Alois Vašků

P.S. Rád bych tímto poprosil všechny, kdo vlastní jakýkoli obrázek, grafiku, skicu od profesora goldmana, zda by poskytli k archivaci kopii, případně po domluvě na tel. **602 129 195** originál, který na místě oskenuji či okopíruji a vzápětí vrátím. **Děkuji, A. Vašků**

Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví + Svědectví

Jak jsem našel Pána

Vyrůstal jsem počátkem padesátých let jako jedináček v neúplné rodině, vychováván maminkou a babičkou, které možná i byly kdysi pokřtěny, ale v období nastupujícího represivního režimu, který se zdál budovat impérium přesahující o mnoho délku lidského života, chyběla možná síla (možná strach) praktikovat víru. Hrůzné procesy oněch let jistě na odvaze nepřidaly. Tím spíše, že nad naší neúplnou rodinou leželo stigma sudetoněmeckého a intelektuálního (tedy ne-dělnicko-rolnického) původu. A tak jsem byl vychováván zcela ateisticky a později – jako celá společnost – byl masírován materialistickým výkladem dějin i existence světa. Přesto, snad to byly oduševnělé hovory, které jsme vedli doma, samizdatová literatura, kterou maminka přinášela, a později i mí přátelé, stejně zvědaví a hloubaví, kterým nestačila soustava primitivních – „jedině správných“ - výkladů, rozkládajících svět prizmatem rudo-černého vidění, ale i stále intenzivnější zájem o psychologii a vědy, vykládající svět, který mne vedl stále hlouběji k úvahám o příčinách existence tak, jak jsem ji vnímal a o smyslu života.

Hluboce mne neuspokojoval způsob života, jaký jsem žil, neuspokojoval mne stav společnosti, stále méně jsem nacházel spřízněné duše. V podstatě bych tenkrát měl být standardně šťastným: ženatý, dvě milé dcery, přiměřené bydlení, zaměstnání bylo tehdy povinné

– takže nad čím vlastně rozumovat? Proč se naplno nevrhnout do „slasti“ života „gulášového“ komunismu? Ale ono to prostě nestačilo. Se svými pochybami jsem se nikomu nesvěřoval, měl jsem svoji vnitřní „třináctou komoru“, kam jsem nedal nikdy nikomu nahlédnout. Byl to snad právě zájem o psychologii, který mi zčásti dokázal vysvětlit můj vnitřní neklid a potřebu neustálého hledání, a koncentrační a meditační cvičení mi postupně umožňovalo, nahlédnout do svého nitra. Leviho „autogenní trénink“ v sedmdesátých letech a později Silvova „kontrola mysli“ v letech osmdesátých, byly prvními ponory do hlubin duše, osvobozením od roztěkanosti mysli a chaosu povrchních myšlenek. Stále vždy jsem byl však vnějšími okolnostmi srážen zpět do šedé reality bezvýchodnosti, tak, jak ji žili lidé pod svými maskami okolo mne. Něco málo z nalezeného niterního zklidnění jsem dokázal i předat dcerám.

Přelom společenských poměrů konce osmdesátých let, nová svoboda, která zastihla lidi v podstatě nepřipravené, protože s pokřiveným hodnotovým žebříčkem, nabízela všem nepřeberně možností. Náhle jsme mohli všichni všechno a měli jsme přístup ke všem – dříve omezeným – informacím, měli jsme možnost svobodného sebevyjádření. Jedni se vrhli na konzum, ti druzí nastoupili cestu hledání. Ještě stále jsem byl v duchovním růstu omezován a navíc volný trh práce dával každému na vybranou: buď se trvale profesně rozvíjet a být uplatnitelný, nebo dříve či později být nezaměstnatelný. A tak – navzdory skýtaným možnostem – mi zbývalo jen velmi málo času na vlastní niterný rozvoj. Al spolu s dostupností kvalitních informací se mi začal řád světa pomalu skládat. Ale byly to jen vědomosti o možném řádu světa a smyslu existence, ne osobní prožitky.

Novokřtění se svými kmotry o slavnosti Velké noci. *foto av*

Ty přišly až zhruba před rokem a půl, kdy se mi dostala – dnes již vím, že řízenou – shodou okolností do rukou znamenitá publikace duchovního rozvoje. A jistě nebylo ani náhodné, že jsem zároveň tehdy byl již po delší dobu zbaven dosud trvalého rušivého vlivu a zároveň získal několik týdnů volna, které mi umožnily dosud nepoznanou koncentraci a ztišení. Postupně jsem se zbavoval nashromážděných negativních emocí z předešlého života, zbavoval se negativních emocí vůči druhým ale i druhých vůči mně – a nacházel přitom dosud nepoznaný hluboký vnitřní klid a mír. Do tohoto vnitřního ticha a klidu se pomalu vkrádal hlas, zprvu tichý, ale naučil jsem se mu naslouchat a začal jsem přitakávat hodnotám, které byly tak v protikladu k dosud žitému. Potřeba žít, nově, jinak, hodnotněji, brát život jako dar k pomoci druhým - tedy to byly hodnoty, které, jak jsem pochopil - jsem vlastně celý život potlačoval, a právě ono jejich potlačování, nenaplnění vnitřních tužeb, byly příčinou mého dřívějšího nehezkého a bezútěšného života. Teď už jsem nechápal, jak jsem mohl dříve takový život vůbec žít. Cítil jsem, že stojím před základními otázkami, a že mnohé si sám neumím zodpovědět. Obrátil jsem se s osobním vyznáním na křesťanský web – nu a dále už měly věci rychlý spád: ujal se mne P. Michal Němeček. Asi se se mnou v diskusích (které začaly kolem Vánoc 2003) pořádně zapotil! Byl jsem „nemilosrdně“ zvědavý, začal jsem se hlouběji zajímat o křesťanství, věrouku, začal jsem studovat bibli, navštěvovat biblické hodiny a tak jsem se i dostal do „péče“ P. Pecinovského. To už jsem věděl, že nejen, že křesťanství, resp. katolická církev, je to, v čem chci žít, ale – později, že chci svou víru i vyznat křtem.

Ve chvíli, kdy píši tento příspěvek, vrcholí má katechumenální příprava a těším se na přijetí svátostí křtu, biřmování a eucharistie. Celé toto období je mým nejjasnějším obdobím života.

Vědomí, že jsem si dokázal otevřeně přiznat, kým skutečně jsem a co skutečně chci, pocit, že jsem „došel domů“, nalezení Pána jako síly, které se mohu vždy svěřit, o ní se opřít, s vědomím, že se mi teď už vždy dostane všeho, oč požádám, - u vědomí toho, že budu žádat jen potřebné a rozumné, tedy to je ten nejhezčí pocit. Snad ho mohu vyjádřit oblíbenou pasáží z evangelia: Kdo nalezne duši svou, ztratí ji; a kdyby ztratil duši svou pro mne, nalezne ji. (Mat. 10,39)

A je i další dimenze nalezení víry: náhle zjišťuji, že jsem v životě hromadil hodnoty a předměty, které nebyly a nejsou k ničemu a jen mne zatěžovaly a vyžadovaly čas na jejich udržování a které jsem nyní prostě odložil. To podstatné ze života plynulo kolem mne... Nic ovšem není zadarmo: mnohé (a mnozí) z mého minulého života prostě zmizelo, aby bylo nahrazeno novým (a novými), které lépe odpovídá mému novému duchovnímu rozpoložení.

Poznání Boha a vyznání víry dospělého člověka je jistě rozdílné od vyrůstání ve víře „od kolébky“. Musí to být jistě šťastný pocit, vyrůstat v rodině a přátelském okolí křesťanské vzájemnosti, ale věřícím „od kolébky“ to jistě nepřijde. Kdychom se zeptali ryby, jestli vnímá vodu jako mokrou, určitě by se nás zeptala: "Co je to voda, o čem to mluvíte?"

I když jsem našel víru ve středním věku, vím, že v novém duchovním stavu ještě mnoho dobrého zažiji i vykonám. Koneckonců, stejně důležitá, jako doba, po kterou dobro konáme, je i intenzita, s níž ono dobro konáme, že?

Pavel Doubek

Vážení přátelé, rád bych se s vámi podělil o to, co právě prožívám.

Blíží se Velikonoce a já jsem šťastný, že pro mne a mé nejbližší budou poprvé Velikonocemi "se vším všudy".

Vždycky jsem toto období miloval a dodnes na tyto dny velice rád vzpomínám. Do okamžiku, kdy jsem se setkal s panem farářem Pecinovským, jsem tak trochu tápal.

Právě doba dnů velikonočních a Vánoc pro mne byla vždycky silným obdobím, i když jsem v podstatě nedokázal vysvětlit proč. To, že se schází rodina, je snad více pohromadě než v jiný čas, vrací se jaro... Na spoustu otázek jsem si odpovídal ne zcela dobře, některé otázky na povrch vůbec nevypluly.

Mám skvělé rodiče, ale k víře a k poznání všeho, co s ní souvisí, mne nevedli. To není výčitka. Ani v nejmenším. Jen konstatování. Od malička mi vytvářeli prostor k samostatnosti a já na spoustu věcí musel přijít sám - a to bylo dobré.

Když se nám s Markétou narodila dcera Karolína, oba jsme cítili, že by měla být pokřtěna. Přiznávám, že se ve mne snoubily ty "pravé" pocity spolu s pocity jakési atraktivnosti či modernosti tohoto posvátného aktu.

Uplynula již nějaká doba od prvního setkání s panem farářem a já věřím, že jsem dnes připraven přijmout svátost křtu sám.

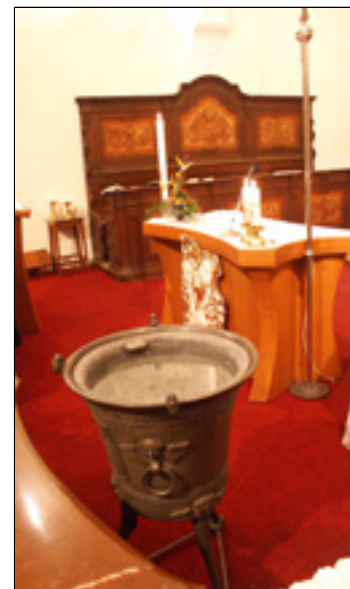
V pondělí velikonoční si pak vezmu za ženu Markétu, maminku naší dcery Karolíny Verony Anny, tak jak jsem to chtěl udělat už kdysi, v kostele sv. Jakuba, před Bohem a s Bohem všemohoucím.

Dnes už tolik netápu, na spoustu otázek už znám odpověď a řada dalších se dere na povrch.

Něco se ve mne změnilo a něco jistě ještě změní. Ať je to dobré pro nás pro všechny.

Pavel Tvrzník

(článek vznikl ještě v době před velikonoce - pozn.red)

Křtitelnice foto av

reprodukce archiv

Ze života svatých

Sv. Marek – evangelista

(25. duben)

Svátek tohoto světce slavíme tradičně 25. dubna. Je znám jako patron Benátek a jeho atributy jsou okřídlený lev a psací náčiní.

Při první zmínce je uváděn jako syn vdovy Marie. Patřil mu dům v Jeruzalémě, kde se scházeli učedníci a tam také hledal útulek Petr, když vyšel zázračně z vězení. Na víru obrátil Marka apoštol Petr a tak se s ním sblížil, že jej nazýval svým synem. Marek vykonal apoštolské cesty jak s Pavlem, tak i Barnabášem, se kterým se plavil na ostrov Kypr, odkud Barnabáš pocházel. Když Petr musel na svých cestách opouštět Řím, prosili místní věřící Marka, aby jim sepsal život Krista Pána. Petr svolil a tak vzniklo evangelium podle Marka. Použil v něm všechno, co uslyšel od Petra.

Podle zpráv sv. Epifania a sv. Jeronýma byl Marek již okolo r. 50 vyslán Petrem do Egypta, aby v této dosud pohanské zemi hlásal Ježíše Krista. Hlásání evangelia tady mělo velký úspěch a tam, kde cestoval, po Libyi i v Egyptě křtil velké zástupy lidu. Egypt, země nejpodivnějších modlářských pověr, kde božská pocta se vzdávala i zvířatům, se působením Marka stal zemí nejkrásnějších křesťanských ctností a kolébkou slavných světců.

Legenda vypravuje, že když Marek přišel do Alexandrie, roztrhaly se mu boty. Šel k prvnímu ševci a dal si je opravit. Obuvník si však nedal pozor, bolestivě se píchł šildem do ruky a vykřikl „Můj Bože!“ Marek se zaradoval, že pohan nevolal v bolesti své bohy a začal mu o Ježíši vypravovat. Švec se jmenoval Anián a brzy se s celou rodinou dal pokřtít. Později se stal v Alexandrii biskupem a jeho působením počet křesťanů nadále rostl. Rozkvět křesťanské obce byl trnem v oku všem nepřátelům, Egyptanům, Řekům a zatvrzelým Židům. Došlo to tak daleko, že jednou zuřivý zástup nepřátel přepadl Marka, který podstoupil mučednickou smrt. Kolem r. 815 údajně benátské kupci odnesli ostatky Marka a umístili je pod hlavním oltářem chrámu sv. Marka. V každém případě se stal patronem tohoto města a Markův znak, lev, se stal znakem benátské republiky.

Marek je autorem druhého evangelia. Napsal je jako žák Petřův, jako jeho interpret. Vždycky rád sloužil jako druhý, dává přednost výraznější osobnosti, než byl sám. Jeho styl je živý, konkrétní a přímý, nic neskrýval, je to dílo historikovo. -vac-

Kostel sv. Tomáše v Hudlicích

Hudlice vždy patřily k významným osadám Berounska. Proto zde zřejmě již ve 12. století stál kostel sv. Tomáše. I když se jeho založení nedá přesně určit, bylo to v době, kdy zde silně vzrostl počet věřících. Částka na jeho stavbu se získala z prodeje polností, které staletí patřily k tomuto kostelu. Původní kostel byl z kamene, měl dvě věže a tři zvony. Střecha byla kryta šindelem, strop prkenný, stejně tak i podlaha, ta byla pobita čtvercovými prkny. Okolo kostela byl hřbitov obehnaný zdí. Na hlavním oltáři byl obraz sv. Apoštola Tomáše. V matrikách berounského děkanství se tento

Církevní
stavby
berounského
vikariátu

kostel uvádí jako filiální. Tak to bylo až do roku 1786, kdy zde byla zřízena lokálie. Slavnost posvěcení zdejšího chrámu připadla na 10. října.

Ve starém kostele blízko hlavního oltáře ležel náhrobní kámen s latinským nápisem, že zde odpočívá ctihodný P. Antonín Notary. Nad tímto hrobem a starou podlahou se udělala značná navážka. Ve starém kostele byla listinou zřízena duchovní správa s povolením samotného krále Václava IV. jako patrona. Starý kostel postupně chátral, bohoslužbám nevyhovoval a tak bylo za faráře P. Fr. Zrubka jednáno o stavbě kostela nového. Jeho základní kámen byl položen a slavnostně posvěcen 14. května 1874.

Zajímavostí v době stavby nového kostela bylo, že až do doby skončení stavby byl zřízen prozatímní kostel z bývalé staré fary. Ten posvětil vikář P. Karel Hyna v roce 1872. Nový kostel byl postaven do roku 1876 a na jeho stavbu přispělo záduší kostelů hudlického, nižborského a krušovického. Hudlice, Svatá a Otročin se podílely na pracích včetně dovozu potřebných materiálů. Jaký význam měl v historii obce již kostel starý dokazuje, že 1. května 1867 se konalo v Hudlicích první biřmování. Kardinál Schwarzenberg zde biřmoval 532 osob.

Základní kámen v novém kostele je čtverhranný pískovec z nedalekého líseckého lomu. V jeho otvoru je vložena pamětní listina, dále nákres starého chrámu zhotovený starostou p. Václavem Kulhánkem. Všechny tyto listiny jsou uloženy ve skleněné skřínce na vrchu s cínovým obalem. Nový kostel je postaven v novorománském slohu stavitelem Vojtěchem Molkem dle plánů fúrstenberského stavebního ředitele J. Jirusche, nákladem 80 000 zlatých. Svou velikostí patří k největším v celém kraji. Jen šířka kostela je 21,40 m.

K hudlické slavné historii církevních staveb patřila i slavnost 9. října 1933. Ten den posvětil Th. Dr. Bohumil Opatrný znovu vybudovanou kapli sv. Jana Nepomuckého, kterou postavili Tomáš a Kateřina Jungmannovi, rodiče buditele českého národa, hudlického rodáka Josefa Jungmanna.

-vac- Hudlický kostel foto P. Kodras

Mormoni a jiné sekty

(pokračování z minulého čísla)

V posledních dvou číslech zpravodaje jsme měli možnost nahlédnout do života náboženského hnutí tzv. Mormonů. Dnes se posuneme k tématu porovnání vnímání naší katolické liturgie s církvemi jinými. Mormonská sekta se výborně hodí pro srovnávání katolicismu s jinými společenstvími duchovního světa. Proto se k ní čistě z praktických důvodů občas ještě vrátíme. Nezvykle čisté náboženské zapálení Mormonů a víra v neochvějně základy vlastního, byť zcestného přesvědčení, může člověka při setkáních s členy sekty velmi inspirovat. Je pochopitelné, že osobitě vystupování „kazatelů“ podobných sekt se výrazně přičí tradičnímu a „vlahému“ katolickému přístupu k věřícím. Jejich horlivost, radost v srdci, jasné a čisté oči (řekl bych spíše „odduševnělé“) a podobné známky fanatismu, nápadně připomínají výrazy tváří např. náboženských hnutí Hare-Kršna či hnutí reverenda Moona. Pohybují se však za hranicí extrémismu.

Je zcela přirozené, že vnímavého člověka, který není vybaven štítem neochvějně vlastní víry, mohou prvotní projevy podobných sekt snadno okouzlit, až fascinovat. Bez opory vlastní víry totiž snadno inklinujeme ke scestí. Jak ale těmto silám nepodlehnout? Z přirozené lidské omezenosti,

z neznalosti, ale především z nedostatku opravdové víry, člověk snadno utíká k potřebě hledat a srovnávat. Lze však srovnat nesrovnatelné a hledat, co najít nelze? Jakým způsobem lze „chladnost“ katolické církve vůbec srovnávat s vřelými a přesvědčivějšími projevy fanatiků? Pokud člověk dospěje až do fáze srovnávání a hledání nějaké jiné „pravdy či cesty“, je to první známka nespokojenosti, pochybnosti a nedůvěry ve vlastní náboženství. Pro pravého křesťana existuje pravda a cesta pouze jediná. Pravdou je Kristus, cestou k němu Kristova církev. Pokud tedy člověk vážněji o této pravdě a cestě zapochybuje, tak Kristovu pravdu plně nepoznal a učení své církve zcela neporozuměl. Nemusí se za to stydět, vždyť na nalezení cesty ke Kristu má celý život. Jak je možné, že mnohý křesťan své církvi ne zcela rozumí, že některé její tváře a projevy ho neoslovují, nudí nebo dokonce obtěžují? Je to relativně přirozený stupeň fáze poznávání, v přímé souvislosti s místem na cestě ke Kristu, na kterém člověk zrovna nachází. V této fázi hledání cesty však nelze projevy katolické církve srovnávat s extrémistickým fanatismem, jehož důsledkem je absolutní „vymytí mozku“ a degradace celé lidské bytosti hluboko pod úroveň obrazu Božího. Pokusy o srovnávání nesrovnatelného jsou velmi nebezpečné. Jsou podobné hazardní hře o vlastní duši. Výsledek takové hry buď člověka na základě zkušenosti velmi posílí, nebo naopak zcela zatratí.

Příště si povíme, jakými prostředky katolická církev promlouvá k člověku. Jako příklad si uvedeme barokní kostel, takový pro nás již běžný a obyčejný, jakých jsou kolem nás tucty. Popíšeme si, proč dnešní lidé často nedokáží rozpoznat Boží hlas, který k nám promlouvá skrze podoby naší církve – skrze díla umělců, jakými jsou naše chrámy a naše liturgie. Např. mormonští kazatelé v pustých pouštích amerického státu Utah takovouto řeč Ducha svatého postrádají. Umělecky vyzdobené Boží příbytky nahradili ve svém zcestném přesvědčení veřejnými prostranstvími či čtyřmi holými stěnami, kde lidské oko nenajde ani kříž, natož sochu Madonky či fresku ze života jakéhokoli světce. Ti v jejich světě navíc vůbec neexistují, podobně, jako u jiných náboženských uskupení a církví. Patrně proto kultivovanou řeč kulturního světa Mormoni a jiní kazatelé odlišných církví nahradili emocionálním projevem a uzavřením do světů, které si sami pro sebe vytvořili. Opačným pólem této horlivosti je např. původní podoba starocírkevní liturgie, kde účelem obřadu nebyly povzbuzující srozumitelné texty či melodie, ale samotná přítomnost Ducha svatého, která se v tichosti vznášela posvátným prostorem chrámu a dala se člověku poznat v celé své plnosti, jakoby mimo čas a prostor... Opravdový katolický chrám i samotná bohoslužba jsou doslova protkány nejen nitkami uměleckých poselství Ducha svatého, ale především přítomností Boha samotného. A to nejen v podobě svatostánku. Vnímavý člověk se v chrámě jakoby stává součástí Božího světa. Nechává na sebe působit všudypřítomnost Ducha svatého, sálající z děl geniálních umělců – malířů, sochařů, skladatelů, hudebníků či architektů. Za zvuku varhan, působivých melodií a textů již je jakákoli emocionální horlivost nadbytečná, ba dokonce rušivá a nežádoucí. I bez přítomnosti kněze ze samotného prostředí mnohdy sálá přítomnost Boha otce tak mocně, že nás zcela prostupuje a činí nás pokornými a šťastnými. Všudypřítomná láska Boží totiž zde k našim duším přímo hmatatelně promlouvá a mocí Ducha svatého je očišťuje. Problém spočívá především v tom, že my lidé máme uši ale neslyšíme, máme oči, ale nevidíme... U katolických kněží absence „horlivosti a moderního přístupu“ vychází nejen z tradice a nauky církve, ale i z jejich vlastního cítění a přesvědčení, které jim vlévá do srdcí Duch svatý. Pokud se kněz v konkrétních situacích chová podobně, jako zmínění kazatelé, zcela jistě se již sám od řeči Ducha svatého vzdálil. Mnohdy bohužel také z důvodů, aby se více přiblížil věřícím, zejména mladým, kteří často neznají způsob vnímat popsanou přítomnost Ducha Svatého jinak, než skrze osobité emocionální verbální projevy. Všechny modernistické trendy v naší církvi,

sledující přizpůsobení církve kulturně i duchovně značně degradující společnosti, jsou toho bohužel přímým důkazem.

(pokračování)

Jiří Ševčík ml.

Příště: *Naše doba bohužel dostatečně nesděluje lidem, jakým způsobem mohou vnímat a těžit z uměleckých i duchovních odkazů našich předků. Pokusím se tuto skutečnost popsat na příkladě, který je nám nejbližší, protože nás obklopuje ze všech stran. Je jím české baroko...*

**Chrámový sbor
sv. Jakuba**

Srdečně zdravíme příznivce chrámové hudby. Jarní příprava našeho sboru vyvrcholila doprovázením bohoslužby při obřadech velikonočního tridua. Nyní se pravděpodobně pravidelné zkoušky konat nebudou; kromě výjimečných příležitostí se sbor sejde ke zkouškám znovu až na podzim.

-red-

Jak Kašpárek s čertovinou zatočil

Cink cink cililink, pohádkový zvoneček Loutkového

divadélka Jany Čaplové prozvonil napjaté očekávání

na dobrodružství Kašpárka a jeho kamaráda Honzy.

Rozsvítil oči dětí a rodičů, všech přítomných, takže vlastně každé srdce, protože dětmi jsme od Boha dáni. A

tak mi taky blikly oči, jako bych tam seděla, jako ta copatá holčička. A jako ostatní hltala každé slovíčko, i

sebemenší pohyb Kašpárka, Honzy a těch, kteří jim vstoupili do cesty. Všechny děti ztichly, když dobrodruhy

zaskočil čert, jak zastrašoval, vyhrožoval, že je do

“Boj s ďáblem? Přece se mu směj!” **foto av** začarovaného hradu nepustí...

Copatá holčička se otočila, když vzlyly dveře s pozdním příchozím. Ve vzpomínkách jsem se také otočila. Viděla jsem za sebou stát maminku. Měla moc vážnou, smutnou tvář, i když představení o rybičkách bylo veselé. Z úvah mě vytrhl opakovaný smích. To když se Kašpárek smál ranám od strašidla na hradě. „*To jsou ale tvrdé buchy na přivítanou,*“ vtipkoval Honza po vzoru Kašpárka. Pak ale zapomněl na dobrou radu babičky v lese, jejího děda Věchora. A taky na Kašpárkovo upomínání, aby všechnu zlobu a lamentování nechal před branami hradu. Honza zahuboval... a rázem zdřevěněl. Kašpárek teď dostal opravdu těžkou ránu, ztrátu kamaráda, ale čertovi se stejně nepoddal. Smál se a smál jeho úkladům, až čerta zahnal definitivně, a tak osvobodil zakletého pána hradu i kamaráda.

„*To bylo hezký, vid’,*“ říká černo vlasý chlapeček kudmaté holčičce v první řadě. Opona padla, denní světlo zastřelo všechna přítomná srdce clonou času. Rodiče a děti, dvě jasné role. Sama jsem odcházela s volnými rukama, nasycená tolíkerou Boží přítomností, uskutečněného Božího slova - dětí. A přesto, za krk mi kradmo usedal smutek. Jako bych byla ta moje maminka, na všechno sama, v složité životní situaci, v

Loutkoherci a jejich loutkoví kamarádi **foto av**

rozpolceném manželství, rodina zapadlá za obzorem minulosti, jako v pasti. A zůstala mi smutná výčitka - jak čertovská metla.

„Co s tím, co jen s tím,“ ptám se v tichu domu, toho svého vlastního hradu. „Mám být smutná a osamocená jako moje maminka, aniž maminka? Pane Ježíši Kriste...!“ A v tom, jako by se rozezněla Kašpárkova rolnička slovem: *Nehubuj! Vyhod' si z kapes neřesti. A směj se, směj a neboj se.* A tak to těžké ze mě spadlo jako opona divadélka, jako když se rozplyne dým. Děti, to vám ale bylo hezké divadélko. A to být s vámi, a s tebou, „tatínku a maminko“, to je radost stálá, Abba. Jen nezapomínat na dobré kousky. Bohudíky.

Makozska

FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

Projekty dětí a mládeže

Dobrý den, jmenuji se Roman Klinger, je mi 28 let a od začátku ledna působím jako vedoucí koordinátor projektů mládeže ve Farní charitě Beroun. Pocházím z jižní Moravy a po ukončení studia Husitské teologie a psychosociálních věd na Univerzitě Karlově v Praze jsem se vydal hledat práci v oboru. Rozhodl jsem se tedy nakonec pro Farní charitu Beroun, poněvadž pracovat jako koordinátor projektů dětí a mládeže mě velmi zaujalo. Mám dlouholetou praxi v práci s dětmi a mládeží jako bývalý skautský rádce a vůdce, vedoucí zájmových kroužků při DDM Mikulov, vedoucí táborových oddílů, vedoucí táborů, učitel na ZŠ. V rámci projektů pro děti a mládež jsem nyní v Berouně začal tvořit Centrum volného času, kterému jsme dali název CVOČ. V tomto centru bude nabídka zájmových kroužků, nízkoprahový klub, začínáme dělat jednorázové akce, jako byl Šílený závod na Tetíně, Koumák 2005, nyní se připravuje Den Země, tábor v Českém ráji apod. V současné době probíhá jednání se zástupci města Berouna o vhodném objektu pro toto centrum.

O plánovaných akcích a rozkvětu našeho centra CVOČ vás budu informovat v dalších vydáních zpravodaje.

vedoucí koordinátor projektů dětí a mládeže

Mgr. Roman Klinger

Koumák 2005

V sobotu 5. 3. probíhala v ulicích hra pro mládež od 15 do 19 let Koumák 2005. Při této hře navázalo CVOČ kontakt hlavně s mládeží z farního Spolča. Tito mladí lidé projevíli zájem účastnit se přípravy jednorázových akcí, později i vedení zájmových kroužků.

Den Země

CVOČ plánuje na **sobotu 23. 4.** v rámci Dne Země ekologickou akci **Socha z PET lahví**. Tato akce je určena pro všechny děti a mládež. Bude probíhat od **13.00** na náměstí v Berouně. Úkolem všech účastníků bude postavit sochy z **PET lahví**. Tyto sochy bude nakonec hodnotit porota a nejlepší sochaři budou odměněni.

Soutěžit mohou jednotlivci i skupiny. V závěru bude zajištěn odvoz lahví do odpadu.

Takže neváhejte, začněte sbírat PET lahve a přijďte v sobotu 23.4. postavit na náměstí pěknou sochu!

Azylový dům sv. Jakuba oznamuje

Od 1. dubna 2005 je obnovena **humanitární sbírka** do našeho skladu. Sbíráme oblečení všeho druhu, pánské prádlo (nátělníky, slipy, trenýrky, ponožky, podkolenky), bundy, kabáty (zejm.

pánské), lůžkoviny, ručníky, utěrky, ubrusy, polštáře a deky, spacáky, batohy, pánské boty, čepice, rukavice, šály. Dále použité funkční elektrospotřebiče (mikrovlnky, varné konvice apod.), lednice, pračky apod. Vařič na plyn (zejm. na zemní plyn). Také nádoby (šálky, talíře, hrnce, kastrůlky apod.) Vše má být čisté, uložené např. v igelit. pytlí nebo v krabici. Jedná-li se o větší množství kvalitních věcí (příp. nepoužívaných), můžeme dát potvrzení o daru pro Finanční úřad. V měsíci květnu nebo červnu předběžně plánujeme opravu tohoto skladu (oprava omítky uvnitř i fasáda venkovní). Zřejmě budeme muset opět omezit provoz skladu. Včas oznámíme případné změny. Stále **prosíme také o trvanlivé potraviny** apod. Podrobné informace u pí. Burešové – tel. 311621783, mob.: 728474739. Veškeré věci můžete vozit dle vlastních možností, služba v AD je nepřetržitá, pouze ve skladu prozatím nemáme světlo. Tak prosíme o shovívavost, vozte věci za denního světla (pokud možno).

Všem dárcům srdečné Zaplat' Pán Bůh.

Marie Burešová

OTÁZKY Z DUCHNY:

I v tomto čísle se pokusíme zodpovědět vaše dotazy, které byly předloženy na jednání farní rady.

Jaká je možnost znovuzavedení sobotních večerních bohoslužeb s nedělní liturgií v Berouně?

Sobotní bohoslužby s nedělní liturgií v Berouně prozatím nebudou.

- *V sobotu večer totiž slouží kněží bohoslužby s nedělní liturgií v některých nesídelních farnostech, kde pak v neděli již bohoslužby nejsou (Vráž, Podkozí).*
- *V průběhu roku se dá očekávat v souvislosti s “procesem obnovy farností” jistá restrukturalizace farností ve vikariátu. Nechceme proto “množit” bohoslužby, které bychom pak museli zase brzy rušit.*
- *Zkušenost stará cca tři roky, kdy se ještě sobotní bohoslužby s nedělní platností v Berouně konaly, navíc ukazuje, že účastníků těchto bohoslužeb byl velmi malý počet, zpravidla ne více jak deset.*
- *Pro ty, kdo se nemohou z vážných důvodů účastnit některé z nedělních mší sv., se nabízí možnost účasti na sobotní bohoslužbě s nedělní liturgií na Vráži v 16.00 (v létě v 17.00) hodin, či v létě v Podkozí v 19.00 hodin. Přitom je možné se dopředu na faře domluvit s knězem na dopravě. Zpravidla má v autě čtyři místa volná...*

Budou nedělní večerní bohoslužby v zimním období slouženy v kapli Povýšení sv. Kříže?

Nedělní bohoslužby zůstanou v kostele. Zima je někdy velmi nepříjemná a pro někoho těžko snesitelná, přesto:

- *Kostel je liturgicky vhodnější prostor pro slavnostní nedělní liturgii.*
- *Počet účastníků nedělních večerních bohoslužeb v kostele sv. Jakuba bývá okolo 50 věřících. Kaple Povýšení sv. Kříže by takový počet těžko obsáhla.*
- *Nabízí se možnost účasti na mši sv. na Tetíně v 11.00 hodin, kde je kostel sv. Kateřiny vyhříván plynovým topením. I v mrazech je zde cca 10° C.*
- *Dopravu lze jistě vyřešit domluvou.*

-jp-

Máte-li nějaké otázky na naše kněze, prosíme, rovnou je napište na papírek a vhod'te do schránky BKZ na stolku s tiskovinami v kostele. Nebo je pište “esemeskou” na tel: **603 927 218**, či e-mailem red.tym@seznam.cz. Redakce se už postará, aby byly pokud možno zodpovězeny.

-red-

Nechybí lidi, chybí příležitost!

Děkujeme všem, kteří se zapojili do pomoci farnosti, na každou nabídku práce zareagujeme! Šedým rastroem označené řádky znamenají: Hotovo! Podtržené: přislíbeno! Ostatní stále čekají na ochotné ruce...

- ✘ pálení stromků z vánoční kostelní výzdoby na farní zahradě
- ✘ pomoc s prořezáním stromů na farní zahradě
- ✘ pálení větví po prořezání stromů
- ✘ odstranění pařezů od poražených stromů na farní zahradě
- ✘ vyrovnání povrchu zahrady prosátou hlínou z kompostu
- ✘ úklid zahrady a její příprava na jaro
- ✘ dozvěnění studny na farní zahradě
- ✘ vyčištění a vyklizení zahradní kaple
- ✘ vybudování zahradního domku na nářadí
- ✘ pravidelné letní sekání trávy na farní zahradě
- ✘ zhotovení a udržování záhonu pro pěstování květin na farní zahradě
- ✘ vyčištění blízkého okolí ohradní zdi na farní zahradě (vytrhávání plevelů a kořenů)
- ✘ očištění, nátěr železných vrat a vrátek
- ✘ oprava dřevěných vrat včetně nátěru na straně dvora
- ✘ výroba jištění dřevěných vrat na farní dvůr
- ✘ oprava a dokončení garážových vrat (hlavně truhlářská práce)
- ✘ dokončení odvětrání garáží (dva otvory, instalace větracích mřížek)
- ✘ vybudování elektroinstalace do garáží
- ✘ zprovoznění světla na farním dvoře
- ✘ vybourání základů po staré garáži na farním dvoře
- ✘ oprava (vybudování) pískoviště v zahrádce mateřské školky
- ✘ dobudování dětského hřiště pro KMS
- ✘ úklid a vyčištění prostor půdy nad kaplí a mateřskou školkou
- ✘ dokončení okapů a střechy sakristie u kaple na faře
- ✘ vyčištění sklepních prostor pod farou a kaplankou
- ✘ oprava elektrorozvodů ve sklepě pod farou a kaplankou
- ✘ pravidelný úklid toalet v kaplance
- ✘ dokončení prostoru kuchyňky ve velké klubovně (obkladačské práce)
- ✘ oprava zavěšení světel ve velké klubovně v kaplance
- ✘ oprava úchytů a zavěšení topení v malé klubovně v kaplance
- ✘ vymalování koupelny v kaplance včetně drobných zednických oprav
- ✘ oprava zvonků na faře
- ✘ oprava pantu u vstup. dveří na faru
- ✘ vymalování farní kanceláře v přízemí
- ✘ oprava světla v přízemí fary
- ✘ vymalování vstupní haly v přízemí fary, drobné zednické opravy
- ✘ pravidelná úprava nástěnek
- ✘ pravidelný úklid kostelů: odstranění prachu, vysávání koberců, leštění lavic i mimo čas brigády
- ✘ kontrola světel v kostelích
- ✘ oprava figur vánočního berounského betlému (slepení, příp. domalování)

Na provádění prací se hlase, prosíme, písemně - jméno a telefon napsaný na lístečku vhod'te prosím do krabičky "Dotazy a články" na stolku s tiskovinami v kostele nebo ve vstupní hale fary do schránky odborného duchovního asistenta Pavla Kodrase, který byl dočasně pověřen koordinací prací a brigádníků. Též můžete zaslat sms se svým jménem a kontaktem na tel: 603 927 218. (Nevolejte, telefon není stále zapnutý!)

-red-

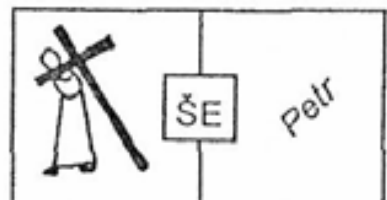
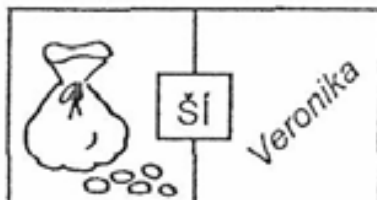
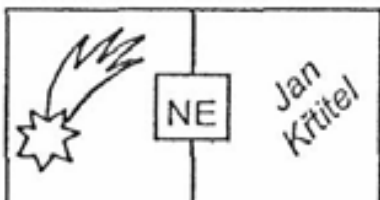
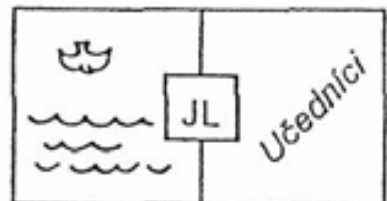
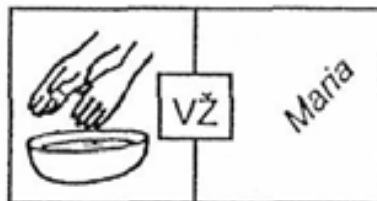
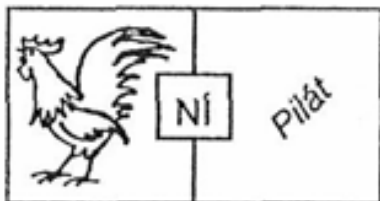
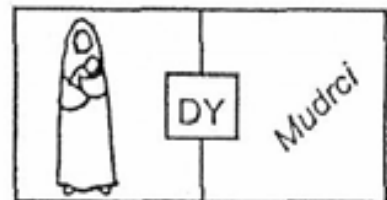
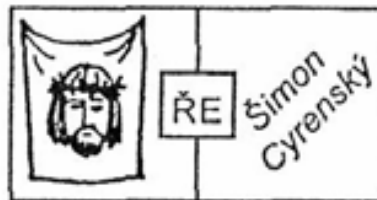
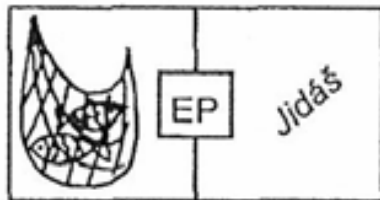
"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

POSELSTVÍ VELIKONOC

Největší křesťanské svátky – Velikonoce – slavíme každý rok. Připomínáme si úžasnou skutečnost, že Ježiš překonal smrt a vstal z mrtvých. Co to však znamená pro náš život?

Přeskládej dominové kostky do uzavřeného řetězu tak, aby spolu sousedil vždy název osoby a symbol, který k této osobě patří. Začni u Marie. Očíslování dominových kostek do kroužků ti práci usnadní. Budou-li kostky sestaveny správně, písmena na nich vytvoří tajenku: „Bůh má ...“

TAJENKA: _____

-red-

ÚŘEDNOSTI:

Z jednání pastorační rady dne 1. 3. 2005

Přítomní (všichni členové až na omluveného P. Michala Němečka a slečnu Evu Rochlovou, která se vzdala členství v pastorační radě) se shodli **na pastoračním plánu na první pololetí** letošního roku. V první řadě si stanovili cíl pravidelné modlitby za farnost, hovořilo se o přípravě jedenácti biřmovanců na **biřmování**, které bude v Berouně 15. 5., účast přislíbil biskup Karel Herbst; chystají se **čtyři koncerty duchovní hudby** podpořené grantem města Beroun - první proběhne v rámci Hrnčířských trhů o druhém květnovém víkendu. Pro farníky zajímavou se jeví především **obnova farní knihovny**. Inventarizace a uložení knih v nových prostorách ve vestibulu fary se ujala především s. Jana Čaplová, je navázán kontakt s Karmelitánským nakladatelstvím, které asi čtyřikrát ročně též umožní komisioní prodej (viz Vánoce). Knihovna by mohla být otevřena vždy po nedělní bohoslužbě od 10.30 do 11.00 hodin, případně déle.

Hovořilo se o situaci v rámci **Procesu obnovy farností**: připravuje se projekt, který předpokládá 4 duchovní centra ve vikariátu - Beroun, Hořovice, Zdice a Řevnice, který předpokládá participaci "malých" farností na životě "velkých". Proces obnovy s sebou nese nutnost provedení inventarizace a vedení podvojného účetnictví.

-red-

Opravy ve Svatém Janu p. Skalou

V kostele Narození sv. Jana Křtitele ve Svatém Janu pod Skalou začala 21. 3. rekonstrukce elektroinstalací. Jde o kompletně nové rozvody po celém prostoru kostelního komplexu včetně jeskyně. Celkové náklady přesáhnou 200.000 Kč. Děkujeme za jakoukoli podporu, jak materiální tak duchovní.

-mn-

Křížová cesta - Sv. Jan 2005 foto mn

NABÍDKA:

- Našim věrným čtenářům nabízíme zdarma **informační měsíčník Rozhled**, který je sumářem internetových informací z křesťanských webů. O životě církve doma i ve světě se můžete dočíst z informací, které se již do Zpravodaje nevešly. Vychází jednou měsíčně, vždy další neděli po vydání Berounského zpravodaje. Pokud o něj budete mít zájem napište na papírek počet kusů Rozhledu a farnost, ve které chcete výtisk odebírat, vložte jej do krabičky "Dotazy a články" na stolku s tiskovinami v kostele, nebo se telefonicky či SMS ozvěte manželům Vaškům tel.: 602 129 195

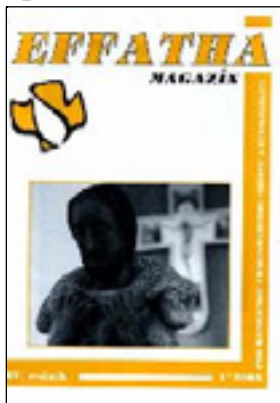
-av-

- **Radio Proglas**, které nyní vysílá nepřetržitě 24 hodin denně: radio spustilo dva nové vysílače (Tábor 88,7 MHz a Písek 89,5 MHz) a nabízí též možnost digitálního pozemského vysílání. U nás jej nejlépe naladíte na frekvenci 97,9 z vysílače Ještěd a 96,0 z vysílače Příbram; na provoz můžete přispět na účty Radio Proglas s.r.o.: 4200042422/6800; Nadační fond Radia Proglas: 4200043003/6800

▪ **Magazín EFFATHA**

Již poměrně dlouho vychází poměrně málo známý, zato velmi svěží čtvrtletník, s názvem EFFATHA, což v překladu znamená "Otevři se!". V záhlaví se uvádí, že jde o časopis pro katolickou charismatickou obnovu a evangelizaci. (Pro ty, kdo před slovem charismatik "v hrůze prchají" v domněnku, že jde o nějakou sektu: Charisma znamená dar a nemusí jít jen o dary zmiňované ve Skutcích apoštolů o letnicích. Každý z nás je nějak obdarován - darem zpěvu, hluboké modlitby, nadáním vést děti...) Charismatická obnova je především

sdužení lidí, kteří se modlí za obnovení a snaží o oživení katolické církve v Duchu svatém. V časopise najdete reportáže z akcí, svědectví účastníků, duchovní a formační články a informace... Vydává jej sdužení Effatha s P. Pavlem Semelou a spol., na adresu redakce Pastorační středisko, Kolejní 4, 160 00 Praha 4 si můžete tento magazín objednat, případně zaslat své informace, svědectví ap. Náklady na jeden ročník (t.j. tři čísla) činí 150 Kč na rok. Platbu lze provést převodem na účet 450718001/2400, eBanka, Václavské náměstí, Praha 1; VS 101, KS 0558 nebo složenkou A tamtéž. E-mail: effatha@cho.cz, www.cho.cz

▪ **Prodám dětský kočárek** trojkombinaci po jednom dítěti, velmi zachovalý, modrý, modrošedá kostka, nafukovací kola. Cena dohodou /levně/. Tel. 311622424 nebo 607883352. Děkuji, Martina Kordová.

HLEDÁME :

- Farnost Beroun hledá schopného člověka, muže či ženu, pro koordinaci prací v okolí fary, brigádníků a následnou kontrolu. **-red-**
- Hledám někoho, kdo by nám pomohl v nemocnicích a domovech důchodců vyhledat, který z pacientů potřebuje kněze. Prosím o kontakt! **P. Michal Němeček, 605 299 314** (Pokud kdokoliv potřebuje pro sebe nebo své blízké pomoc kněze, lze volat na číslo fary **311 621 964** nebo na uvedený mobil.)

▪ **Prosba kostelníka:**

Bratři a sestry! Jak jste si možná všimli, zdravotní stav mi nyní bohužel nedovolí vykonávat kostelnické práce v takovém rozsahu, v jakém by bylo třeba. Až dosud jsem tak činil velmi rád a ještě stále se snažím i v 78 letech v rámci možností vypomáhat, jak Pán Bůh dá. Bohužel zdraví už tolik neslouží a já proto prosím, **zda by se našel někdo (jednotlivec či více lidí), kdo by chtěl a mohl alespoň část kostelnických úkolů převzít.** Přihlásit se může u P. Pecinovského, případně u mne. **S pozdravem Miloš Palkoska**

ANKETA :

Milí čtenáři Zpravodaje! V minulých dnech jsme s kolegy zjistili podivuhodnou věc. Nabídli jsme příležitosti ke svátosti smíření, ale této příležitosti využilo jen nepatrné procento z vás (pod 10 %). Proto vás prosím o reakci na otázku, **jak svátost smíření praktikujete:**

Ke svátosti smíření **1** - již delší dobu nechodím; **2** - jsem letos nešel; **3** - bylo málo příležitostí; **4** - jsem nyní šel v Praze; **5** - jsem nyní šel v našich farnostech.

Své odpovědi buď zašlete na tel: **603 927 218** ve formě SMS zprávy ve tvaru: **FARNOST - ČÍSLO** (Příklad: Beroun - 3).

Odpovídat můžete i na stránkách farnosti www.omadeg.cz/farnostberoun, kde je vytvořena tato anketa, zde však nelze rozlišit jednotlivé farnosti, hlasujte tedy alespoň číslem dle vaší aktuální situace. K hlasování se lze připojit i písemně, **papírek** hodte v kostele do schránky “**Dotazy a články**” nebo předejte svému knězi. Velice vás prosím o reakci, abychom věděli, kde je třeba přidat nebo co změnit, abychom zajistili kvalitní slavení této svátosti.

Děkuji **P. Michal Němeček**

Výsledky z minulé ankety:

Byli jste biřmováni?

Celkem hlasovalo **35 lidí**.

Hlasování dopadlo takto:

Farnost	Ano	Ne	Farnost	Ano	Ne
<i>Beroun</i>	9	3	<i>Hýskov</i>	3	
<i>Loděnice</i>	3	1	<i>Chýňava</i>		1
<i>Vráž</i>	1	1	<i>Nížbor</i>	3	
<i>Svatý Ján</i>	3		<i>Strádonice</i>	2	
<i>Tetín</i>	3		<i>Králův Dvůr</i>	1	1

www.omadeg.cz/farnostberoun

Vítáme Vás

Bohoslužby

Ohlášky

Zpravodaj

Fotoalbum...

K dnešnímu dni jsme zaznamenali přes 2250 vstupů na stránky, což je velmi potěšující i povzbuzující; je vidět,

že zájem o toto medium stále roste.

Na druhou stranu musí být ale také něco nabídnuto: je již samozřejmostí, že do farního fotoalba přibývají nové fotografie z farního života, aktualizace stránek probíhá prakticky každý týden díky kostelním ohláškám, které pravidelně doplňujeme. Je možno ohlášky si “stáhnout” a znovu si připomenout, co že se to po mši hlásilo... Také vytvořené ankety (nejen ty, které najdete ve zpravodaji, ale i jiné), možnost hlídání aktualizací stránek, možnost odesílání e-mailu konkrétním subjektům přímo z webových stránek, možnost stažení zpravodaje dokonce v barevném provedení, nebo stažení přihlášek na tábor či plakátů na různé akce - tím vším chceme našim www.strankam přidat na atraktivnosti. Zachovejte nám přízeň, rádi přijmeme vaše návrhy a podněty, ale také pomoc při tvorbě stránek...

Za správce stránek **Alois Vašků**

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Srdečně blahopřejeme **paní Květě Baumanové z Nenačovic**, která se v dubnu dožívá krásných 85 let. *Mnoho zdraví a Božího požehnání a pokoj dalším dnům!* Z těch mladších slaví “kulatiny” **Jannis Apacidis z Berouna** - 30 let a **Štefan Duník z Loděnice** - 20 let. *At' Pán Váš život naplní tak, jak byste si přáli!*

KŘTINY: O velikonoční vigílii 26. 3. byli v kostele sv. Jakuba pokřtěni katechumeni **paní Šárka Haklová z Berouna**, **pan Pavel Doubek z Berouna** a **pan Pavel Tvrzník z Vráže**. Ve Sv. Janu p. S. při obřadech velké noci přijala **Veronika Klára Hubertová** iniciační svátosti a na boží hod velikonoční při ranní bohoslužbě přijala svátost křtu malá **Eliška Marie Šedivá**. *Děkujeme Pánu za dar nového života v Kristu!*

Křest ve Sv. Janu *foto mn*

Zpravodaj

NAROZENÍ: Dne 9. března 2005 se manželům **Hance a Jindřichu Štusákovým** narodila dcera **Klárka**. *Do života jí přejeme zdraví, lásku a Požehnání.*

SVATBY: Dne 28. března si v kostele sv. Jakuba v Berouně vzájemně udělili svátost manželství **Pavel a Markéta Tvrzníkovi** z Vráže. *Ať Hospodin váš vztah naplní!*

POHŘBY: V měsíci březnu jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili paní **Jitku Beznoskovou z Berouna**, paní **Marii Fryaufovou z Berouna** a paní **Annu Nožičkovou z Berouna**. *"...Světlo věčné ať jim svítí!"*

OZNÁMENÍ:

Rádi bychom s důvěrou v Pána a nadějí ve shledání vyprovodili ve svých modlitbách na cestu k Věčnému životu paní **Jarmilu Valáškovou**, členku redakce našeho farního zpravodaje, která po těžké nemoci zemřela v berounské nemocnici na hod boží velikonoční 27. 3. 2005 ve věku nedožitých 63 let. Za dar jejího pozemského života a za vše dobré, co jsme s ní mohli prožít, společně poděkujeme při bohoslužbě v kostele sv. Jakuba v Berouně dne **5. 4. 2005 ve 14 hodin**.

-red- Jaruška 2002 foto av

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnosti Beroun, Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor a filiální kostely na Vráži, Hýskově, Strádonicích a Chýňavě. Redakce: P. Josef Pecinovský, P. Michal Němeček, Ivana Vašků, Jaroslav Vacík, Ivana Průšová. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat nejpozději **do 20. dne měsíce** na faře či do schránky "Dotazy a příspěvky" v kostele.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě i na internetových stránkách farnosti: www.omadeg.cz/farnostberoun

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**